

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 16. marts 2023 — Caixabank SA mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo — Spanien)

(Sag C-565/21, Caixabank (Gebyr for oprettelse af lån)) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – forbrugerbeskyttelse – direktiv 93/13/EØF – artikel 3, 4 og 5 – forbrugeraftaler – realkreditlån – urimelige aftalevilkår – kontraktvilkår om gebyr for oprettelse af lån – påstand om annullation af dette kontraktvilkår og om tilbagebetaling af det i medfør heraf betalte beløb – klar og forståelig affattelse af kontraktvilkår – specifik national lovgivning)

(2023/C 164/13)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caixabank SA

Sagsøgt: X

Konklusion

1) Artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse er til hinder for en national retspraksis, hvorved det — henset til national lovgivning, hvori bestemmes, at oprettelsesgebyret udgør vederlag for de tjenesteydelser, der er forbundet med undersøgelsen, tildelingen eller behandlingen af et lån eller lån mod pant i fast ejendom eller andre lignende tjenesteydelser — er fastslået, at et kontraktvilkår om fastsættelse af et sådant gebyr henhører under »aftalens hovedgenstand« i denne bestemmelses forstand, eftersom det udgør en af de væsentligste dele af prisen.

2) Artikel 5 i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

den kompetente ret med henblik på vurderingen af, om et kontraktvilkår, der foreskriver, at låntageren skal betale et oprettelsesgebyr, er klart og forståeligt, skal efterprøve, om låntager, henset til samtlige relevante faktiske omstændigheder, er blevet sat i stand til at vurdere, hvilke økonomiske følger aftalen kan få for vedkommende, at forstå karakteren af de tjenesteydelser, der leveres som modydelse til de omkostninger, der er fastsat i nævnte kontraktvilkår, og at sikre sig, at der ikke er nogen overlapning mellem de forskellige omkostninger eller de tjenesteydelser, som disse omkostninger dækker.

3) Artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/13

skal fortolkes således, at

denne bestemmelse ikke er til hinder for en national retspraksis, hvorefter et kontraktvilkår, der i overensstemmelse med national lovgivning fastsætter, at låntageren skal betale et oprettelsesgebyr som betaling for de tjenesteydelser, der er forbundet med undersøgelsen, udformningen og den personlige behandling af ansøgningen om et lån eller et lån mod pant i fast ejendom, efter omstændighederne ikke anses for at bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser ifølge aftalen til skade for forbrugeren, forudsat at den kompetente ret foretager en effektiv kontrol af den eventuelle skævhed i overensstemmelse med kriterierne i henhold til Domstolens praksis.

⁽¹⁾ EUT C 51 af 31.1.2022.